SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA
Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.
Seite 209r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

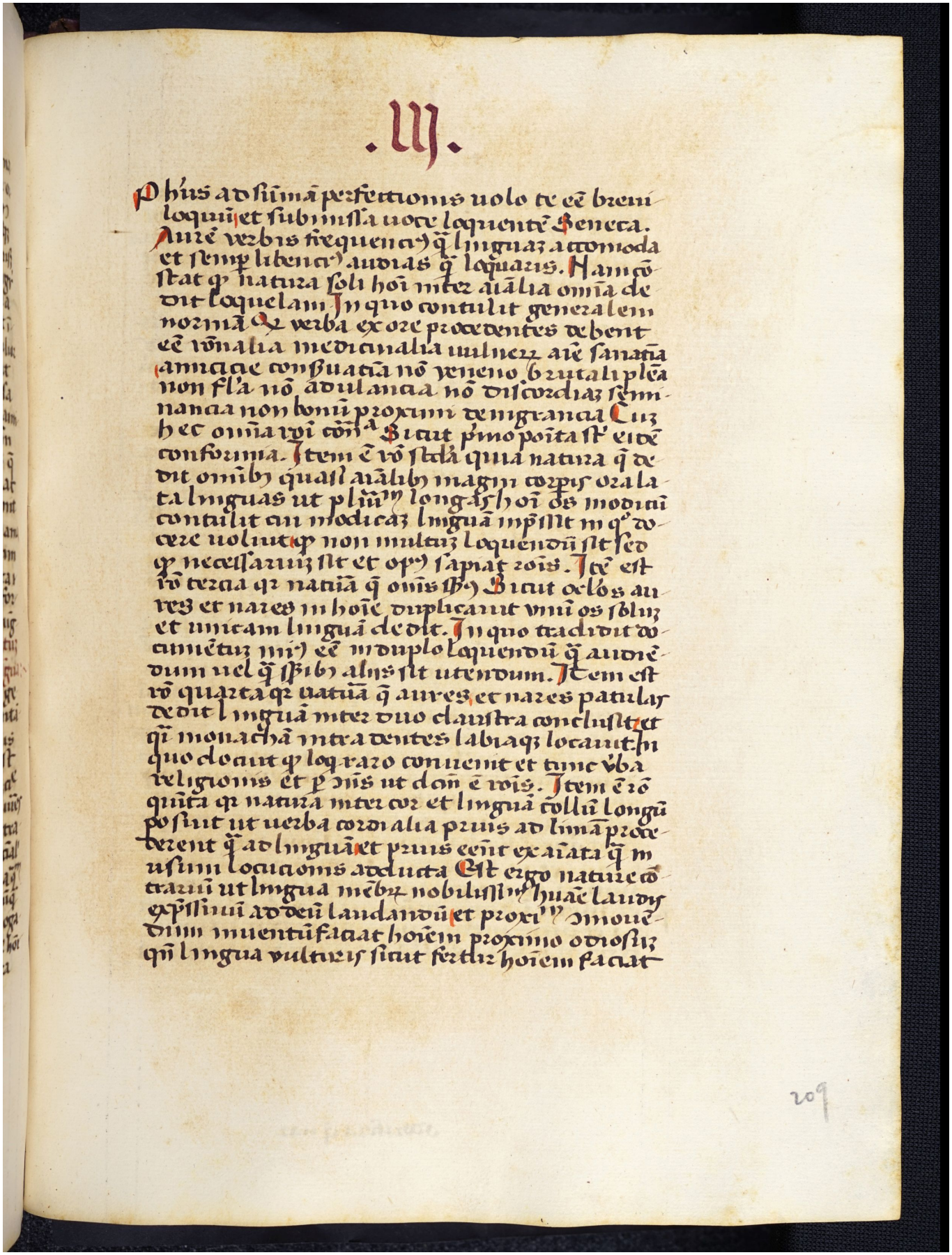

.iij.

Phis ad sum̃a perfectionis uolo te cē breui loqui et subiunsa uoce loquentē Seneca. Aure verbis frequenter q̃ linguaz accomoda et semp libenter audias q̃ loquaris. Hanc cōstat q̃ natura soli hoī inter aiālia omnia dedit loquelam. In quo contulit generalem normā. Q verba ex ore procedentes debent ēe sānalia medicinalia mulcentia aīē sanatiua amicacie consuetudinē nō veneno brutali plēa non flā nō adulancia nō discordiaz seminancia non bonū proximi detrancia. Cuz hec omnia ꝛpi cōtra. Sicut primo posita st̃ eidē conformia. Item ē rō stabilis quia natura q̃ dedit omnib q̃ass aīālib magn corpis oza lata linguas ut plurimū longas sic hoī os modicū contulit cū modicaz linguā impsisse m q̃ docere uoluit q̃ non multaz loquendū sit sed q̃ necessariuz sit et oportet sapiat rois. Ideē est rō tercia q̃ natura q̃ omnis sibi Sicut oculos aures et nares in hoīe duplicauit unū os sbluz et unicam linguā dedit. In quo tradidit documentuz mihi ēe in duplo loquendū q̃ audiendum uel q̃ ipsi alius sit utendum. Item est rō quarta q̃ natura q̃ aures et nares patulas dedit linguā inter duo claustra conclusit et q̃ monachā intra dentes labiaq̃ locauit. In quo docuit q̃ loq raro conuenit et tunc ꝓba religiosum ēt p̃ nis ut dicū ē rois. Item ē rō quinta q̃ natura inter cor et linguā collū longū posuit ut uerba cordialia prius ad limā procederent q̃ ad linguā et prius ceū exaiata q̃ m usum locutionis adducta. Est ergo naturae cōtrarū ut lingua mēbr nobilissimū huāe laudis exercitium adeū laudandū et proximū inuidiū inuentū faciat hoīem proximo odiosiz q̃ lingua vulturis sicut ferlis hoīem facit